

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Kovátsits László (címe) ügyvéd által képviselt I.rendű felperes neve (I.rendű felperes címe.) I. rendű és II.rendű felperes neve (II.rendű felperes címe) II. rendű felpereseknek a dr. Ligeti György (címe) ügyvéd által képviselt I.r. **alperes neve** (I.rendű alperes címe) I. rendű alperesi jogutód és II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű alperes ellen sajtó-helyreigazítás iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2013. december 2. napján kelt 25.P.25.464/2013/5. számú ítélete ellen az alperes részéről 7. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja, és a II. rendű felperes keresetét elutasítja.

Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében helybenhagyja.

Kötelezi az I. rendű felperest, hogy 21.000 (Huszonegyezer) forint, a II. rendű felperest, hogy 21.000 (Huszonegyezer) forint és az I. rendű alperest, hogy 42.000 (Negyvenkétezer) forint együttes kereseti és fellebbezési illetéket fizessen meg a Magyar Államnak külön felhívásra.

Kötelezi a II. rendű felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 45.000 (Negyvenötezer) forint + áfa kereseti és fellebbezési költséget.

Ezt meghaladóan a felek a felmerült költségeiket maguk kötelesek viselni.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte a II. rendű alperest, hogy az általa szerkesztett ... internetes honlapon a ... napján „...” című cikkével azonos helyen és betűszedéssel, az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 8 napon belül tegye közzé

az alábbi helyreigazító közleményt:

„Valótlanul állítottuk ... napján megjelent „...” című cikkünkben, hogy százmillió forint kenőpénzt kellett, hogy fizessen egy építési vállalkozás II.rendű felperes neve polgármester vezette ... önkormányzat vagyonkezelőjének. A valóság ezzel szemben az, hogy nem volt olyan vállalkozó, aki II.rendű felperes neve polgármester vezette ... önkormányzat korábbi vagyonkezelőjének kenőpénzt fizetett volna.”Kötelezte az I. rendű alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felpereseknek egyetemlegesen 6.350 forint perköltséget.

Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Kötelezte a felpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az I. rendű alperesnek 6.350 forint perköltséget.

A feljegyzett 36.000 forint eljárási illetékről úgy rendelkezett, hogy a felperesek egyetemlegesen 18.000 forintot, míg az I. rendű alperes 18.000 forintot köteles megfizetni a Magyar Állam külön felhívására.

Ítéletének indokolásában idézte az Alaptörvény I. Cikk (1) bekezdésének, VI. Cikk (1) bekezdésének, IX. Cikk (2)-(3) bekezdésének, az Smtv. 4. § (1) bekezdésének, 10. §-ának, 12. § (1)-(2) bekezdésének, a Pp. 343. § (1), (3), (4) bekezdésének, valamint a Ptk. 75. § (1)-(2) bekezdésének, 78. § (1)-(2) bekezdésének, 85. § (1) bekezdésének rendelkezéseit. Hivatkozott a PK 12. és 14. számú állásfoglalás rendelkezéseire, valamint a Pp. 3. § (5) bekezdésének, 163. § (1), (2), (3) bekezdésének és a 206. § (1) bekezdésének szabályaira.

A II. rendű felperes perbeli legitimációját vizsgálva arra az álláspontra helyezkedett, hogy miután a II. rendű felperes név szerint is megemlítesre került a kifogásolt sajtóközleményben, valamint róla ott fényképfelvétel is található, a perbeli legitimációja nem lehet kétséges. Az I. rendű felperes keresetjogi joga sem kérdőjelezhető meg, miután a személyhez fűződő jogok védelmére vonatkozó szabályokat a jogi személyekre is alkalmazni kell.

A „...” cím, és az ezt részletező, „Százmillió forint kenőpénzt kellett, hogy fizessen egy építési vállalkozás II.rendű felperes neve polgármester vezette ... önkormányzat vagyonkezelőjének.” szöveg tekintetében azt állapította meg, hogy az alperesek nem tudták bizonyítani ezen tényállítások valóságtartalmát. A sérelmezett részeket összefüggéseiben vizsgálva a cikk alkalmas arra, hogy az olvasóban azt a hamis látszatot keltse, hogy a felperesek kenőpénzt fogadtak volna el. A valótlan tényállítás a helyreigazítási kötelezettséget megalapozza. A tényállítás az objektivitást nélkülözi, amely pedig elengedhetetlen feltétele annak, hogy egy folyamatban lévő eljárásról szóló tudósítás okán a sajtó - a PK 14. számú állásfoglalás értelmében - mentesüljön a helyreigazítási kötelezettség alól. A II. rendű alperestől az lett volna elvárható, hogy az adott vita konkrét állását helytállóan mutassa be és ennek során az I. rendű felperes szerepét egyértelműen tisztázza.

Kiemelte az olvasói szokásokat, amely szerint az átlagolvasó csak a cím, a felvezető szöveg és a kép alapján von le következtetéseket, sokszor az írást el sem olvasva, ezért a cím és a lead szöveg alapján - a közölt fényképpel egybevetve - a II. rendű felperes vonatkozásában is megállapíthatónak látta a jogsértést.

A helyreigazítás terjedelmének meghatározása során arra volt figyelemmel, hogy a helyreigazítás szövegéből kitűnjön az, hogy a közlés mely tényállítása valótlan, illetve mely tényeket tüntet fel hamis színben és melyek a valós tények. A további, felperesek által kért szövegrészek megjelentetése túlmutatott volna a helyreigazítás rendeltetésén, jellegén, ezért a keresetet e részében elutasította.

Az elsőfokú bíróság határozatával szemben a II. rendű alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben kérte az első fokú ítélet megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását.

A perbeli nyilatkozatait fenntartva terjesztett elő eljárásjogi ellenkérelmet, miszerint a II. rendű felperes vonatkozásában a keresetlevél idézés kibocsátása nélkül történő elutasításának lett volna helye. Előadta, hogy a kereset tárgyát képező cikk az önálló jogi személyiséggel rendelkező I. rendű felperes ügyéről szól, amely céget ugyan a II. rendű felperes által vezetett önkormányzat alapított, de az mégis teljesen más entitás. A II. rendű felperesnek közvetlen érintettsége nem lehet, hiszen ő csak akkor lehet felelős, ha nem tesz meg mindent a törvényes működésért. A cikkből az derül ki, hogy a polgármester minden tőle telhetőt megtett, feljelentéssel élt az ügy kivizsgálása érdekében, így vele kapcsolatban nem valósult meg jogsértés.

Kifogásolta az ítélet rendelkező részének a valóság megállapítására vonatkozó részét, amely szerint nem volt olyan vállalkozó, aki a ... önkormányzat vagyongazdálkodójának kenőpénzt fizetett volna. Ezen megállapítás téves, hiszen a nyomozás még folyamatban van, annak eredménye előre nem tudható.

Hangsúlyozta, hogy a sajtószabadság sérülne abban az esetben, ha a nagy nyilvánosságot érdeklő és közpénzt érintő ügyről a sajtó nem tudósíthatna. Megítélése szerint a cikk kiegyensúlyozott, a leírtakból nem következik, hogy az I. rendű alperes vagy képviselője követte volna el a napvilágra került hangfelvételen hallott bűncselekményt.

Álláspontja szerint a cím önmagában kizárólag kerületi cégről tesz említést, ami lehet bármely budapesti kerületi cég, de a ... önkormányzat által alapított társaságból is sok van, vagyis a címből nem azonosítható be senki. A bevezető rész bővebb attól, mint amit a kereset és az ítélet idéz, másrészt megfelelően vezeti fel a korrekt tájékoztatást adó írást. Az szerkesztésében sem klasszikus lead, mert egységet képez a cikkel, mintha annak első pár sorát képeznél, így összességében azt figyelmen kívül kell hagyni a cikk szerkezeti vizsgálatánál.

Az I-II. rendű felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

Álláspontja szerint az alperesek nem bizonyították a sajtóközlemény kifogásolt tényállításainak valóságát. A cikk összességében alkalmas arra, hogy az olvasóban azt a látszatot keltse, hogy a felperesek kenőpénzt fogadtak volna el.

Az alperes fellebbezése részben alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az első fokon eljáró bíróság határozatát csak a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta felül a Pp. 253. § (3)

bekezdése értelmében.

A Fővárosi Ítéltábla osztotta a II. rendű alperes azon fellebbezési álláspontját, miszerint a jogvitában a II. rendű felperes a keresetében érvényesített igény vonatkozásában nem volt jogosult perindításra, azaz perbeli legitimációval nem rendelkezett.

A felperesek a sajtószerv szerkesztőségéhez az előzetes eljárás keretében eljuttatott sajtó-helyreigazítás iránti kérelmükben annak közlését kérték, miszerint valótlanul került sor annak állítására, hogy a II. rendű felperes neve polgármester vezette ... önkormányzat vagyonkezelőjének százmillió forint kenőpénzt kellett, hogy fizessen egy építési vállalkozás.

Emellett azt jelölték meg a helyreigazítási kérelmükben, hogy ezzel szemben mi felel meg a valóságnak.

A kereseti kérelem ugyanezen tartalmú helyreigazítási közlemény közzétételére irányult.

A sajtó-helyreigazítási perben eljáró bíróságnak minden esetben a sajtószervhez eljuttatott kérelem tartalmát kell értékelnie, vizsgálat tárgyává tennie és ez alapján kell állást foglalni abban, hogy a sajtószerv a helyreigazítási kérelem teljesítését jogszerűen tagadta-e meg. A felperesek által a szerkesztőséghez megküldött helyreigazításra irányuló kérelemben nem szerepelt az a hivatkozás, amelyet utóbb a jogvitában előadtak, miszerint a leírtak a II. rendű felperest hamis színben tüntették fel, azt a hamis látszatot keltették, hogy a felperesek kenőpénzt fogadtak el. A kereset tárgyává tett cikkben nem került sor annak valótlan állítására, hogy a II. rendű felperes, II. rendű felperes neve polgármester részére kellett volna százmillió forint kenőpénzt fizetnie egy építkezési vállalkozásnak. A cikk címe és annak bevezető szövege azt tartalmazza, hogy egy építési vállalkozás a ... önkormányzat vagyonkezelőjének kellett, hogy százmillió forint kenőpénzt fizessen. Kétségtelenül II. rendű felperes neve polgármester neve szerepel a leadben, valamint a szövegrész mellett elhelyezésre került a róla készült fényképfelvétel is, azonban a neve mintegy jelzőként, az önkormányzat beazonosítása érdekében került feltüntetésre az írásban. Ekként, miután a kereseti kérelemben megjelölt helyreigazítási közleményben hamis látszatkeltésre nem történt hivatkozás és a sajtószervnek előzetesen eljuttatott helyreigazítási kérelem sem utalt erre, az volt megállapítható, hogy a jogvitában a II. rendű felperes keresetőségi joggal nem rendelkezik, mivel az ő személyét érintően valótlan tényállítás nem történt.

Az alappal nem tehető vitássá, hogy az I. rendű felperes perbeli legitimációval bír a sajtó-helyreigazítási iránti perben, hiszen a cikk a ... önkormányzat vagyonkezelőjét nevesíti, amely azonos az I. rendű felperesi társasággal, az írás utolsó előtti bekezdése pedig név szerint is megjelöli az I. rendű felperest.

Minderre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a II. rendű felperes keresetét - keresetőségi jog hiányában - elutasította, az elsőfokú bíróság ítéletét részben, a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta.

A Fővárosi Ítéltábla nem látott okot az elsőfokú bíróság ítélete valóság megállapítására vonatkozó rendelkezésének megváltoztatására, a jogvitában ugyanis az alperesek nem igazolták azt, hogy a nyilvánosságra került hangfelvételen elhangzottakkal összefüggésben indult volna büntetőeljárás. A felperesek képviselője mind az elsőfokú, mind a másodfokú eljárás során akként nyilatkozott, hogy még nem került eldöntésre az, hogy az érintett személyek megindítják-e az eljárást, megteszik-e a szükséges feljelentést. A cikkből kitűnően a II. rendű felperes rágalmozás miatt tett feljelentést, mindebből pedig nem következik az, hogy annak vizsgálata tárgyában lenne folyamatban büntetőeljárás, hogy sor került-e, vagy sem a vagyonkezelő cég vesztegetésére, kenőpénz kifizetésére. Az alperesek nem igazolták annak ellenkezőjét, amit a II. rendű felperes állított, miszerint a hanganyagon elhangzottak tárgyában nem tett feljelentést. A valóság bizonyítása a perben az I. rendű felperest terhelte, nemleges bizonyításra azonban - miszerint nem volt olyan vállalkozó, aki az önkormányzat korábbi vagyonkezelőjének kenőpénzt fizetett volna - nem kötelezhető, azonban a jogsértőnek ítélt valótlan állítás értelmezéséhez szükséges volt a rendelkezésre álló adatok alapján a valóságra utalás, amely következett abból, hogy a II. rendű alperes az állítása valóságtartalmát nem tudta alátámasztani.

A II. rendű alperes fellebbezése részben vezetett sikerre, a Fővárosi Ítéltábla határozata alapján a II. rendű felperes mind az I., mind a másodfokú eljárásban pervesztessé vált. Ekként a II. rendű felperes a Pp.78.§-a értelmében köteles az I. rendű alperesi kiadó javára kereseti és fellebbezési költség megfizetésére. A jogi képviselő munkadíjának meghatározására a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése, valamint a 4/A. §-a alapján került sor. A per tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán előlegezett kereseti és fellebbezési illeték megfizetésére a peres felek a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján, a pernyertesség-pervesztesség arányának megfelelően kötelesek. Az elsőfokú eljárás során 36.000 forint, a másodfokú eljárásban 48.000 forint illeték került előlegezésre. Az előlegezett elsőfokú illeték felét, valamint a másodfokú eljárásban előlegezett illeték felét a felperesek egymásközt egyenlő arányban viselik (9.000 forint + 12.000 forint), míg az I. rendű alperes a kereseti és jogorvoslati illeték ugyancsak fele-fele részének megfizetésére köteles. Ezt meghaladóan a felek a felmerült költségeiket maguk viselik.

Budapest, 2014. május 6.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hercsik Zita s.k.
előadó bíró

. Kisbán Tamás s.k.
bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő